

— încălcarea principiului neretroactivității prin modificarea ulterioară — introdusă numai prin Regulamentul nr. 1193/2009 — a valorii totale a restituirilor pentru anii de comercializare care s-au încheiat deja.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1193/2009 al Comisiei din 3 noiembrie 2009 de rectificare a Regulamentelor (CE) nr. 1762/2003, (CE) nr. 1775/2004, (CE) nr. 1686/2005, (CE) nr. 164/2007 și de stabilire, pentru anii de comercializare 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 și 2005/2006, a valorilor cotizațiilor la producție pentru sectorul zahărului (JO L 321, p. 1).

Acțiune introdusă la 3 martie 2010 — Polonia/Comisia

(Cauza T-101/10)

(2010/C 113/101)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Republica Polonă (reprezentant: M. Szpunar, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea articolului 3 din Regulamentul (CE) nr. 1193/2009 al Comisiei din 3 noiembrie 2009 de rectificare a Regulamentelor (CE) nr. 1762/2003, (CE) nr. 1775/2004, (CE) nr. 1686/2005, (CE) nr. 164/2007 și de stabilire, pentru anii de comercializare 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 și 2005/2006, a valorilor cotizațiilor la producție pentru sectorul zahărului (¹), în măsura în care această dispoziție modifică cuprinsul articolului 2 din Regulamentul (CE) nr. 1686/2005 al Comisiei din 14 octombrie 2005 de stabilire, pentru anul de comercializare 2004/2005, a valorilor cotizațiilor la producție și a coeficientului pentru cotizația suplimentară pentru sectorul zahărului (²);

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta susține că măsura atacată prevede o diferențiere a coeficientului cotizației suplimentare în sectorul zahărului pentru campania de comercializare 2004/2005, în sensul că acel coeficient a fost stabilit la 0,25466 pentru noile state membre și la 0,14911 pentru statele din Comunitatea compusă din 15 state membre.

Împotriva măsurii atacate, reclamanta invocă următoarele motive.

În primul rând, reclamanta invocă motivul întemeiat pe lipsa de competență a Comisiei și pe încălcarea articolului 16 din Regulamentul (CE) nr. 1260/2001 al Consiliului (³), care autoriza Comisia să stabilească numai un coeficient unic cu o valoare uniformă pentru întreaga Uniune Europeană. Reclamanta susține că diferitele versiuni lingvistice ale dispozițiilor Regulamentului nr. 1260/2001 sunt, în această privință, absolut echivalente și concordante. Potrivit reclamantei, nu numai că normele de organizare comună a piețelor în sectorul zahărului nu pot justifica o îndepărtare de la o interpretare literală a dispozițiilor Regulamentului nr. 1260/2001, ci acestea exclud o astfel de posibilitate. Reclamanta apreciază că un coeficient unic constituie astfel un instrument esențial pentru aplicarea normelor de organizare comună a piețelor în sectorul zahărului.

În al doilea rând, reclamanta invocă motivul întemeiat pe încălcarea principiului adoptării imediate și integrale a acquisului comunitar de către noile state membre. În opinia reclamantei, măsura atacată este de fapt o măsură tranzitorie care nu se întemeiază nici pe actul de aderare din 2003, nici pe actele adoptate pentru aplicarea acestuia. Reclamanta invocă în această privință articolul 2 din actul de aderare, în baza căruia Republica Polonă a acceptat totalitatea drepturilor și obligațiilor care decurg din apartenența la Uniune, printre care figurează, în opinia reclamantei, dreptul de a beneficia de sumele încasate în plus și obligația de a acoperi pierderile suportate pe piața zahărului în cursul campaniilor de comercializare precedente.

În al treilea rând, reclamanta invocă motivul întemeiat pe încălcarea principiului nediscriminării. Aceasta constată că singurul criteriu de diferențiere a coeficientului este data aderării statelor membre ale Uniunii Europene. Reclamanta apreciază că aderarea noilor state nu poate constitui în sine un criteriu obiectiv care să poată justifica diferența de tratament instituită, întrucât consecințele aderării sunt guvernate în mod exhaustiv de actul de aderare și de actele adoptate pentru aplicarea acestuia.

În al patrulea rând, reclamanta invocă încălcarea principiului solidarității. Aceasta susține că principiul solidarității producătorilor constituie principiul de bază al organizării comune a piețelor în sectorul zahărului și implică faptul că cheltuielile de finanțare a pieții sunt suportate în mod solidar de către toți producătorii și că neutralitatea financiară nu este obținută la nivelul diferitelor state membre, ci la scara întregii Uniuni, potrivit unor criterii obiective. În opinia reclamantei, existența unui coeficient diferit pentru anumite state membre dovedește existența unei repartizări arbitrare, disproporționate și nesolidare a cheltuielilor de finanțare a pieței zahărului.

În al cincilea rând, reclamanta invocă motivul întemeiat pe încălcarea articolului 253 CE (în prezent articolul 296 al doilea paragraf TFUE), întrucât măsura atacată nu a fost suficient motivată. În opinia reclamantei, Comisia nu a indicat nici împrejurările care ar justifica existența unui coeficient diferit, nici obiectivele pe care ar trebui să le urmărească o astfel de diferențiere.

⁽¹⁾ JO L 321, p. 1.

⁽²⁾ JO L 271, p. 12.

⁽³⁾ Regulamentul din 19 iunie 2001 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului (JO L 178, p. 1).

Acțiune introdusă la 3 martie 2010 — Südzucker și alții/Comisia

(Cauza T-102/10)

(2010/C 113/102)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Südzucker AG Mannheim/Ochsenfurt (Mannheim, Germania), AGRANA Zucker GmbH (Viena, Austria), Südzucker Polska S.A. (Wrocław, Polonia), Raffinerie Tirlemontoise SA (Bruxelles, Belgia), Saint Louis Sucre SA (Paris, Franța) (reprezentanți: H.-J. Prieß și B. Sachs, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

— Anularea Regulamentului (CE) nr. 1193/2009 al Comisiei din 3 noiembrie 2009 de rectificare a Regulamentelor (CE) nr. 1762/2003, (CE) nr. 1775/2004, (CE) nr. 1686/2005, (CE) nr. 164/2007 și de stabilire, pentru anii de comercializare 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 și 2005/2006, a valorilor cotizațiilor la producție pentru sectorul zahărului;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii reclamantele invocă mai multe motive.

Prin intermediul primului motiv, reclamantele invocă încălcarea articolului 233 CE (articolul 266 TFUE) întrucât Comisia nu a transpus cerințele prevăzute în Hotărârea Curții din 8 mai 2008, Zuckerfabrik Jülich și alții (C-5/06 și C-23/06-C-36/06, Rep., p. I-3231). În acea hotărâre, Comisia a prevăzut modul de stabilire a factorilor „excedent exportabil” și „numărul total al angajamentelor la export” în cadrul calculării cotizațiilor la producție în intervalul 2002/2003-2005/2006. Reclamantele consideră că regulamentul atacat a modificat și al treilea factor, „cuantumul total al restituirilor”, deși calcularea acestuia nu a făcut obiectul cauzei Zuckerfabrik Jülich.

În al doilea motiv, în opinia reclamantelor, Comisia a încălcat atât a articolul 15 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 1260/2001 ⁽¹⁾, cât și sensul și obiectivul acestui regulament. În această privință, reclamantele susțin, printre altele, că, în valoarea totală a restituirii, Comisia a inclus și restituirile la export care nu au fost în litigiu și care au fost plătite. În plus, stabilirea forfetară a exporturilor lunare ar determina inexactități în cadrul calculării. În acest context, reclamantele arată că, în Hotărârea Zuckerfabrik Jülich, Curtea a interzis stabilirea pierderii globale la un quantum mai mare decât cel al cheltuielilor legate de restituiri.

În al treilea rând, a fost încălcată interdicția efectului retroactiv, întrucât, prin regulamentul atacat, Comisia a modificat valoarea totală a restituirii în mod retroactiv.

În cadrul celui de al patrulea motiv, în temeiul articolului 253 CE [articolul 296 al doilea paragraf TFUE], reclamantele invocă încălcarea obligației de motivare întrucât considerentele regulamentului atacat au vizat transpunerea Hotărârii Zuckerfabrik Jülich, deși, în opinia reclamantelor, Comisia nu a respectat cerințele prevăzute în această hotărâre.

În sfârșit, în titlul „Erori diverse”, reclamantele arată că la 3 noiembrie 2009 Comisia nu mai avea competența de a adopta un regulament privind cotizații la producție pentru anii de comercializare 2002/2003-2005/2006 întrucât Regulamentul nr. 1260/2001, invocat de Comisie drept temei juridic, era deja abrogat la momentul adoptării regulamentului. În plus, reclamantele invocă încălcarea articolului 37 alineatul (2) CE întrucât, în temeiul acestei dispoziții, era necesară alegerea unei alte proceduri de adoptare a regulamentului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1260/2001 al Consiliului din 19 iunie 2001 de organizare comună a piețelor în sectorul zahărului (JO L 178, p. 1).